

Sygnatura akt II 1 Co 1955/20

POSTANOWIENIE

Dnia 26 października 2020 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi Widzewa w Łodzi, II Wydział Cywilny – Sekcja Egzekucja

Przewodniczący Sędzia Anna Braczkowska

po rozpoznaniu w dniu 26 października 2020 roku w Łodzi

na posiedzeniu niejawnym

sprawy egzekucyjnej z wniosku wierzyciela (...) **Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W.**

prowadzonej przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Łodzi-Widzewa
w Ł. B. G. w sprawie o sygn. akt GKm 12/19

z udziałem dłużniczki **K. B.**

o egzekucję z ruchomości

ze skargi dłużniczki na czynności komornika sądowego na postanowienie komornika sądowego z dnia 19 marca 2020r.
w przedmiocie oszacowania wartości ruchomości - pojazdu mechanicznego marki M. (...), 2016r. (...), nr nadwozia
(...)

w przedmiocie skargi dłużniczki na orzeczenie Referendarza Sądowego E. G. z dnia 17 czerwca 2020 roku, wydane w
sprawie II 1 Co 802/20 w przedmiocie oddalenia skargi

postanawia:

utrzymać w mocy w całości zaskarżone postanowienie z dnia 17 czerwca 2020 roku wydane
w sprawie II 1 Co 802/20 przez E. G. Referendarza Sądowego w Sądzie Rejonowym dla Łodzi - Widzewa w Łodzi.

Sygnatura akt II 1 Co 1955/20

UZASADNIENIE

do postanowienia z dnia 26 października 2020 roku

W dniu 17 czerwca 2020 roku referendarz sądowy w Sądzie Rejonowym dla Łodzi – Widzewa w Łodzi E. G. oddaliła skargę pełnomocnika dłużniczki na czynność Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Łodzi – Widzewa w Łodzi B. G. w przedmiocie oszacowania ruchomości stanowiącej własność dłużniczki K. B. w postaci pojazdu osobowego marki M. (...) 4 (...) o numerze rejestracyjnym (...), rok produkcji 2016. W uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia referendarz sądowy wskazała, iż nie dostrzegła żadnych uchybień w wycenie spornego pojazdu mechanicznego opierając się przy tym na treści operatu szacunkowego sporządzonego przez inż. P. K. z dnia 5 marca 2020 roku oraz jego wyjaśnieniach stanowiących załącznik do odpowiedzi komornika sądowego skargę na czynność komornika sądowego. W jej ocenie żaden z zarzutów podniesionych w skardze na czynność komornika sądowego nie mógł zostać uznany za zasadny, a wycenę pojazdu uznać należy za prawidłową (postanowienie z dnia 17 czerwca 2020 roku wydane w sprawie II 1 co 802/20 k. 41-44).

W dniu 6 lipca 2020 roku (data nadania w UP) w ustawowym terminie, skargę na powyższe orzeczenie referendarza sądowego wniosła dłużniczka, reprezentowana przez pełnomocnika profesjonalnego w osobie radcy

prawnego. Postanowienie referendarza sądowego zostało przez niego zaskarżone w całości. Zaskarżonemu orzeczeniu referendarza sądowego dłużnik zarzucił:

- naruszenie przepisu art. 853 § 3 i § 4 k.p.c. poprzez dokonanie błędnej wykładni i przyjęcie, że opinia biegłego sądowego dotknięta szeregiem wad może być uznana za rzetelne ustalenie wartości pojazdu pozwalające na oszacowanie jego wartości na dotychczasowym poziomie;
- nieważność postępowania wywołanego skargą na czynność komornika sądowego w zakresie w jakim komornik sądowy zwrócił się do biegłego sądowego o ustosunkowanie się do zastrzeżeń dłużnika zawartych w skardze, a dłużnik nie został o tym poinformowany i nie wystąpiono do dłużnika o wyjaśnienie przez niego wątpliwości które wynikały z braku danych istotnych do dokonania rzetelnej wyceny pojazdu.

W petitum skargi pełnomocnik dłużniczki wniosła o zmianę postanowienia referendarza sądowego oraz o nakazanie komornikowi sądowemu dokonanie prawidłowej wyceny spornego pojazdu (skarga k. 51-53).

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Rozpoznając skargę na postanowienie referendarza sądowego Sąd Rejonowy działa jako Sąd drugiej instancji orzekając jedynie w zakresie objętym środkiem zaskarżenia.

Skarga na orzeczenie referendarza sądowego okazała się nie być trafną, a podniesione w niej zarzuty Sąd uznał za niezasadne.

W pierwszej kolejności i na wstępie rozważań merytorycznych w sprawie podnieść należy, że w przedmiotowym postępowaniu nie doszło do zaistnienia nieważności postępowania w sprawie ze skargi na czynność komornika sądowego w zakresie pozbawienia dłużniczki możliwości obrony jej praw na skutek zaniechania powiadomienia o jej o uzupełnieniu opinii przez rzeczoznawcę majątkowego. W przedmiotowej sprawie pismo inż. P. K. z dnia 4 kwietnia 2020 roku nie stanowi bowiem nowej, czy też uzupełniającej opinii w zakresie wyceny spornego pojazdu. Jak wyraźnie wynika z treści uzasadnienia odpowiedzi na skargę złożonej przez komornika sądowego – wobec braku po jego stronie wiadomości specjalnych w zakresie zarzutów skargi, pismo złożone przez rzeczoznawcę majątkowego stanowić miało uzupełnienie jego stanowiska w zakresie zarzutów podniesionych w skardze.

Wskazać dalej należy, że praktyka przesyłania odpisów skarg na czynność komornika sądowego w zakresie wyceny czy to ruchomości czy to nieruchomości do podmiotów dokonujących takiej wyceny, pod adresem której stawiane są określone zarzuty, jest praktyką powszechną i stosowaną od wielu lat również w praktyce orzeczniczej tutejszego Sądu Rejonowego. Pisma składane przez rzeczoznawców majątkowych (w odpowiedzi na zarzuty skargi na czynność komornika sądowego) są traktowane powszechnie jako uzasadnienie merytoryczne do treści odpowiedzi na skargę składanej przez organ egzekucyjny, który jest przecież podmiotem (podobnie jak i Sąd) pozbawionym wiadomości specjalnych, nierzadko niezbędnych do wypowiedzenia się w zakresie zarzutów skargi.

Przenosząc powyższe rozważania na grunt przedmiotowej sprawy wskazać należy i wyraźnie podkreślić, że nie została w niej przeprowadzona żadna ponowna, czy też uzupełniająca wycena spornego pojazdu, która wymagałaby dla jej ważności uczestnictwa stron postępowania egzekucyjnego i zawiadomienia ich o takim fakcie.

Wyraźnie należy również podkreślić za biegłym sądowym, że po zapoznaniu się szczegółowo z zarzutami pełnomocnika dłużniczki do sporządzonej przez niego opinii nie znalazł on żadnych podstaw (merytorycznych, technicznych, logicznych i normatywnych) do zmiany wskazanej przez niego wartości rynkowej spornego pojazdu mechanicznego, a „dodatkowa wycena pojazdu została przez niego sporządzona jedynie z ostrożności zawodowej na podstawie specyfikacji załączonej do skargi dłużnika na czynność komornika sądowego”.

W ocenie Sądu powołanie się przez referendarza sądowego na ten dokument uznać należy za nieprawidłowe, gdyż nie może on stanowić w przedmiotowej sprawie żadnej podstawy do ustalania wartości ruchomości. W związku z przygotowaniem przez biegłego tej uzupełniającej dokumentacji - wartość pojazdu nie uległa zwiększeniu.

W skardze na postanowienie referendarza sądowego skarżąca powołuje w zasadzie takie same zarzuty pod adresem spornej wyceny, jak w treści skargi na czynność komornika sądowego. Odnoszenie się do nich szczegółowo nie jest niezbędne, gdyż referendarz sądowy wyjaśniła bardzo szczegółowo dlaczego zarzutów tych nie uznała za zasadne, w tym w oparciu o wyjaśnienia biegłego rzeczoznawcy majątkowego. Ustalenia referendarza sądowego w tym zakresie Sąd meriti uznaje za własne.

Odnosząc się jednak kolejno do zarzutów dłużniczki pod adresem wyceny spornego pojazdu wskazać należy, że oględziny pojazdu marki M. (...) odbyły się już po naprawie pojazdu dokonanej na zlecenie dłużniczki w autoryzowanym serwisie (...). Biegły w tym zakresie posiadał pełnię wiedzy i bardzo szczegółowo odniósł się do zarzutów dłużniczki dotyczących zastosowanej przez niego korekty na poziomie 5% w związku z powypadkową naprawą pojazdu. Jednocześnie wskazał, że korekty w tym zakresie wahają się w granicach od 5% do 15%, jednak w przypadku przedmiotowego pojazdu na podstawie całokształtu okoliczności sprawy i jego doświadczenia życiowego korektę tę przyjął na poziomie 5%. Wyjaśnił przy tym szczegółowo dlaczego naprawa pojazdu w serwisie (...) nie posiada takich walorów jak naprawa tego samego pojazdu przeprowadzona w autoryzowanym serwisie (...). Dodał przy tym, że wskutek podjęcia przez dłużniczkę decyzji o naprawie pojazdu poza serwisem autoryzowanym marki M. została utracona przez ten pojazd gwarancja.

Ustosunkowując się dalej do zarzutów skargi w tym zakresie podnieść należy, że Sąd, który nie posiada wiedzy specjalnej w zakresie wyceny pojazdów mechanicznych, na podstawie swojego własnego doświadczenia życiowego jest w stanie stwierdzić, że pojazdy które posiadają naprawy powypadkowe (niezależnie nawet od ich rozmiarów) są z pewnością pojazdami o mniejszej wartości niż takie same pojazdy bezwypadkowe. Wiedza w tym zakresie uznana może zostać za wiedzę powszechną. Niewątpliwie również tzw. pojazdy bezwypadkowe cieszą się na rynku zdecydowanie większym zainteresowaniem potencjalnych ich nabywców. Korektę wartości pojazdu dokonaną w związku z jego naprawą uznać należy więc za prawidłową.

Zupełnie niezrozumiałym dla Sądu jest natomiast zarzut dokonania przez komornika sądowego wyceny innego pojazdu niż należący do dłużniczki, w tym pojazdu o innym numerze VIN. Jak wynika z analizy akt sprawy zarówno w treści samej skargi na czynność komornika sądowego, w dokumentach znajdujących się w aktach egzekucyjnych, w tym w treści opinii rzeczoznawcy majątkowego P. K. oraz kopii dowodu rejestracyjnego pojazdu - numer VIN pojazdu dłużniczki jest prawidłowy. Co więcej, wycena pojazdu dokonana została po jego oględzinach, więc tym bardziej nie jest zasadnym argument, że biegły dokonał wyceny innego pojazdu. Numer VIN spornego pojazdu umieszczony na treści operatu szacunkowego zawiera oczywistą omyłkę pisarską, gdyż brak w nim jednej cyfry. Numer ten jednak w treści opinii umieszczony jest ręcznie. Pełnomocnik dłużniczki zdaje się jednak nie zauważać, że wszystkie pozostałe dane pojazdu, nawet te najbardziej szczegółowe są zgodne ze stanem faktycznym sprawy.

Za chybione Sąd uznał również zarzuty dłużniczki dotyczące nieuwzględnienia w wycenie pojazdu zamontowania w nim przez dłużniczkę zestawu (...). Jak bowiem wskazał biegły sądowy - sam fakt montażu w pojeździe takiego zestawu nie świadczy jeszcze o fakcie wzrostu jego wartości, gdyż dłużniczka nie wykazała w żadnej mierze rodzaju ani zakresu modyfikacji z tym związanych (patrz: pismo biegłego z dnia 4 kwietnia 2020 roku). Podawane przez dłużniczkę, jednak jedynie i dopiero na etapie skargi na orzeczenie referendarza sądowego informacje o podniesieniu mocy silnika i jego momentu obrotowego, nie zostały w żadnej mierze udokumentowane. Jeśli dłużniczka chciałaby aby w wycenie pojazdu (na dzień jego oględzin przez biegłego) zostały uwzględnione, jakies elementy wyposażenia tego pojazdu, winna okoliczności takie powołać w chwili dokonywania oględzin, w odpowiedni sposób je uzasadnić i udokumentować. Nie jest bowiem rolą biegłego jakies ponadprzeciętne zywanie dłużniczki do przedkładania mu dokumentów dotyczących stanu technicznego czy też wyposażenia pojazdu, które nie są widoczne na pierwszy rzut oka w trakcie jego oględzin i nie wynikają ze specyfiki i standardowego wyposażenia pojazdu.

W tym miejscu należy również zwrócić uwagę, że zwykle doświadczenie życiowe wskazuje na fakt, że nie wszelkie modyfikacje pojazdu wiążą się ze wzrostem jego wartości, gdyż modyfikacje takie - zwłaszcza w system napędowy i podnoszące moc silnika, mogą skracać jego żywotność lub choćby powodować wzrost spalania w pojeździe. Wykazanie okoliczności dotyczących zakresu i sposobu wprowadzonych modyfikacji obciążało więc w całości dłużniczkę, czego nawet na etapie skargi na orzeczenie referendarza sądowego nie uczyniła.

Za niezasadny został uznany również zarzut dłużniczki dotyczący nieuwzględnienia w wycenie pojazdu jego wyposażenia dodatkowego, gdyż zarzut ten nie został w żadnej mierze uszczegółowiony. Dłużniczka nie wskazała bowiem jakiego wyposażenia w jej pojeździe biegły nie uwzględnił. Sąd nie posiada wiadomości specjalnych w tym również z zakresu standardowego i ponadstandardowego wyposażenia pojazdów, w tym pojazdów marki M. (...), zarówno jeśli chodzi o ich wyposażenie wewnętrzne jak i zewnętrzne. Aby Sąd mógł zweryfikować czy jakiś element wyposażenia pojazdu został (czy też nie został) uwzględniony w wycenie pojazdu dokonanej przez inż. P. K., element ten musiałby zostać wyraźnie powołany przez skarżącą w zarzutach jej skargi na orzeczenie referendarza sądowego (a wcześniej w skardze na czynność komornika sądowego). Nie jest w tym w ocenie Sądu miarodajnym załączenie do akt sprawy datowanego na okres po dokonaniu oględzin pojazdu zestawienia wyposażenia (jakiegoś, bliżej nieokreślonego) pojazdu bez powołania się na jego konkretne pozycje. Co więcej, specyfikacja przy większości z tych pozycji wskazuje na kwoty: 0,00 zł, a to może jedynie sugerować, że te elementy wyposażenia pojazdu nie są związane z żadnymi dodatkowymi opłatami, nie stanowią wyposażenia dodatkowego, a tym samym nie wpływają na wartość pojazdu. Podobnej oceny należy dokonać w zakresie dokumentu załączonego przez dłużniczkę już do skargi na orzeczenie referendarza sądowego – raportu z dnia 6 lipca 2020 roku (k. 54 i następne), gdzie owszem – są powołane różne elementy wyposażenia pojazdu, jednak brak przy nich jakiegokolwiek opisu, informacji czy stanowią one wyposażenie podstawowe, czy dodatkowe i czy ich montaż był związany z jakimiś dodatkowymi opłatami. Co do żadnej z tych pozycji dłużniczka nie wskazała również, aby element ten został pominięty w wycenie dokonanej w przedmiotowej sprawie.

Finalnie na uwagę zasługuje również i ten fakt, że ani komornik sądowy, ani Sąd Rejonowy (referendarz sądowy) czy też sama dłużniczka (jej pełnomocnik) nie są w stanie samodzielnie dokonać wyceny pojazdu. Zasięgają wiadomości wymagających wiedzy specjalnej. Rolą biegłego jest zatem dokonanie wyceny ruchomości, zaś rolą sądu jest dokonanie oceny opinii biegłego – ale nie w zakresie jej zawartości materialnej (gdyż oznaczałoby to zastąpienie biegłego przez organ procesowy i samodzielne dokonanie wyceny, do czego sąd ani komornik nie są powołani), lecz jedynie w kontekście prawidłowości sporządzonej opinii. Zakwestionowanie wyceny dokonanej przez rzeczoznawcę majątkowego w zakresie nieprawidłowości w samej wycenie czy też inaczej - podniesienie zarzutu zaniżenia wartości ruchomości - musi być poparte dokumentami sporządzonymi przez osoby posiadające uprawnienia wymagane w tym zakresie, a więc inną opinią rzeczoznawcy majątkowego, której to opinii dłużniczka ani referendarzowi sądowemu - na etapie skargi na czynność komornika sądowego, ani Sądowi Rejonowemu – na etapie skargi na orzeczenie referendarza sądowego nie przedstawiła.

Wbrew twierdzeniom dłużniczki zasadnie referendarz sądowy przyjęła, że wycena dokonana przez inż. P. K. jest spójna, wystarczająco szczegółowa i sporządzona zgodnie z ogólnymi zasadami logiki. Biegły stan i wartość pojazdu określił na podstawie naocznej analizy jego stanu i wyglądu. Samo subiektywne poczucie dłużniczki, że wycena ta jest nieprawidłowa (choć nie wskazała ona nawet czy jest zawyżona czy też zaniżona), nie może wpływać na ocenę Sądu w zakresie prawidłowości wyceny pojazdu.

Jedynie ma marginesie zaznaczenia wymaga, że (hipotetyczna) obecnie dokonana ponownie wycena spornego pojazdu byłaby z pewnością mniej korzystna dla dłużniczki, gdyż obecnie jest to auto o blisko rok starsze niż było ono w chwili zlecenia biegłemu jego pierwotnej wyceny. Rok produkcji jest bowiem jednym z podstawowych elementów wpływających na wartość pojazdu.

Mając na uwadze powyższe, na podstawie art. 767 ze znaczką 3a k.p.c., należało orzec jak w sentencji postanowienia.

Zarządzenie:

Odpis postanowienia z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi skarżącej.